

381

OKÓLNIK Nr 61 PREZESA RADY MINISTRÓW I PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 24 marca 1952 r.

w sprawie przekazywania, nabywania i czasowego zajmowania terenów zabudowanych oraz gruntów rolnych i leśnych pod budowę i rozbudowę obiektów inwestycyjnych.

Przy projektowaniu i lokalizowaniu obiektów inwestycyjnych zostało w wielu przypadkach stwierdzone, że inwestorzy niższych szczebli występują z wnioskami o zmianę sposobu użytkowania terenów zabudowanych, gruntów rolnych wysokiej klasy albo też zbyt dużych powierzchni użytków rolnych lub lasów, co w rezultacie powoduje podrożenie kosztu inwestycji, zmniejszenie areалу upraw rolnych, a więc i produkcji rolnej lub szkodliwe wylesienia znacznych powierzchni leśnych.

W związku z powyższym poleca się, co następuje:

1. Inwestorzy centralni i naczelni dopilnują, aby inwestorzy niższych szczebli:

- a) zajmowali pod zabudowę tereny zabudowane oraz grunty rolne wysokiej klasy tylko w tych przypadkach, kiedy inwestycja nie może być zlokalizowana w innym miejscu, starając się wykorzystać przede wszystkim nieużytki i grunty o słabszych glebach i unikając niszczenia kultur specjalnych lub upraw i gospodarstw o wysokiej kulturze rolnej,
- b) zajmowali pod zabudowę tylko taką powierzchnię terenów zabudowanych i gruntów, jaka jest rzeczywiście niezbędna dla potrzeb realizacji Planu 6-letniego, zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymaganiami technicznymi,
- c) nie donuszczaali do przedwczesnego wyłączenia z użytkowania terenów zarezerwowanych do dalszej rozbudowy obiektów.

2. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego obowiązane są kierować się przy zatwierdzeniu lokalizacji szczegółowej obiektów wytycznymi zawartymi w ust. 1, analizować krytycznie zgłaszane przez inwestorów zapotrzebowania terenów oraz wyrażać zgodę na przyznanie pod zabudowę działek wyłącznie w granicach uzasadnionych potrzeb. Zatwierdzenie lokalizacji szczegółowej powinno być poprzedzone oględzinami zapotrzebowanego terenu.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych, przy wydawaniu opinii przewidzianych w art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 4, poz. 31), obowiązane są uwzględniać ochronę terenów zabudowanych, gruntów rolnych wysokiej klasy oraz lasów — zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, a w wydawanych opiniach zamieszczać stwierdzenie, że wybór terenów objętych opinią nie narusza wspomnianych zasad.

4. Zobowiązuje się komisje ocen projektów inwestycyjnych (KOPI) wszystkich szczebli do kontrolowania czy lokalizacja obiektów inwestycyjnych, których projekty podlegają rozpatrywaniu i ocenie KOPI, dokonana została wg zasad ustalonych w niniejszym okólniku i do stwierdzenia tego w protokole oceny.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

382

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 14 marca 1952 r.

o taryfie morskich opłat portowych.

Stosownie do § 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 39, poz. 295 i z 1949 r. Nr 64, poz. 518) ogłaszam załączone do niniejszego obwieszczenia:

- 1) taryfę morskich opłat portowych dla żeglugi dalekomorskiej stanowiącą załącznik Nr 1 oraz
- 2) taryfę morskich opłat portowych dla żeglugi przybrzeżnej, portowej i śródlądowej stanowiącą załącznik Nr 2

obowiązujące z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Jednocześnie uchylam z dniem 1 kwietnia 1952 r. taryfę morskich opłat portowych, ustaloną w załączniku do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 30 czerwca 1951 r. o taryfie morskich opłat portowych (Monitor Polski Nr A-71, poz. 925) wraz ze zmianami wprowadzonymi obwieszczeniem Ministra Żeglugi z dnia 5 września 1951 r. o taryfie morskich opłat portowych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1148), z wyjątkiem rozdziału IV „Opłata za wyładowanie lub załadowanie towaru (ładunkowe)”, który traci moc z dniem 15 kwietnia 1952 r.

Minister Żeglugi: w z. *L. Bielski*

Załącznik Nr 1 do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 14 marca 1952 r. (poz. 382).

TARYFA MORSKICH OPŁAT PORTOWYCH DLA ŻEGLUGI DALEKOMORSKIEJ

I. Opłata tonażowo-pilotowa.

1. Opłata obejmuje: wejście i wyjście statku,

wprowadzenie i wyprowadzenie przez pilota, zajęcie nabrzeża w czasie pobytu w porcie.

2. Opłatę pobiera się od każdej NRT według następujących stawek: